

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre
Félévre
Negyedévre
Egy hónapra

10 frt — kr.
5 „ — „
2 „ 50 „
1 „ — „

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond,**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Negy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többzori hirdetések alkú szerint jutányos áron vételnek fel. Bélyeg-díj minden külön beigtatásért 30 kr.

Elmélkedés az ezredévről.

Készülünk a kiállítás megnyitására, az ezredéves ünnepélyek első aktusára.

Felöltözünk czifrán, lesz sok arany és lesz sok aranyozás, valóság és látszat.

Bő alkaiom nyílik a valóságot és a látszatot összetéveszteni; lesz is lelkesedés, lesznek, kik elhiszik, hogy csakugyan állami létünk ezredik évét ünnepepjük.

Hazajön az ünneplésre külföldön lakó királyunk; megengedi, hogy koronáját, mint a magyar királyság jelvényét, elvi-gyék az országháza.

Ott lesz a jelvény, de a király nem lesz ott.

Az országgyűlés felvonul a kivételesen lakottá lett budai királyi lak elé; a szuverén nemzet hódolni megy és ez is az ezredéves állami lét megünneplésének másik aktusa lesz.

Őseink durva ruhákban, meztelen karokkal, karddal és nyilakkal jöttek ide; mi selyemben, bársonyban fogunk tündökölni; a mi oldalunkon is lesz kard, de drága kövekkel kirakva és pengéje nem vág.

Az ő meztelen karjaik erősek voltak, ők vért vettek a karokból a nemzeti frigy nevében, a mi karjaink hadonáznak talán, de kezeink legfeljebb arra fognak használni, hogy levegyük meghajló fejünkön kucsmáinkat, a melyeken jó hosszú sastollak lesznek talán, de a völgyben ülő gyáva kor az ő sissas lakára szédeleg, ha néha felpillant.

Ez irta a költő azon időkben, a melyben eszmék teremték, a szabadság érlelődött, az emberi jogok érvenyesülése a küszöbön volt hazánkban.

Ha élne most a költő, mit irt volna most?

Igen, felöltözünk czifrán lesz sok arany és sok aranyozás, drága kő és drága utánzás.

Az egyik úgy néz ki, mint a másik, ha messziről és felületesen nézzük, mi is úgy néznénk ki messziről, mintha állam lennénk, ha ugyan néz valaki minket mint államot messziről.

De messziről bizony mi nem lát-szunk; közöttünk és az idegen államok közt ott áll kiterpesztett szárnyaival az osztrák kétfejű sas, gyomrában hordja a magyar czimert; el is nyelt minket és ha soká lesz még kissé jobb dolgunk, bizony meg is emészt.

A magyarban akkor ébred a haza-ság, mikor üldözik; ha jobb a dolga, elalszik a magyar; ilyenkor elaludt mindig.

Most is alszik és a mostani álma-ban sokban, nagy sokban kivetkőzötteti a sors jó régi szelleméből.

A ki hazáját elhagyta 49-ben, ha most tér vissza, alig ismer rá a viszontlátott kedves hazára.

A ki hazáját elhagyta 49-ben, ha most tér vissza, alig ismer rá a viszontlátott kedves hazára.

A régi szokásokat mások vállották fel, a régi extra hungariam non est vita most nyugodt európaisággá lett, vagy helyesebben egy keverékké, mely sem ez, sem amaz.

Egy egész társadalmi osztály eltűnt, a régi magyar földbirtokos nemesség az az ő erényeivel, az ő hibáival; azzal a szellemmel, mely arra ösztönzött, hogy egy pár sárnga csizma is elég fizetés legyen egy hivatalért, mert a hivatalban a köz-ügyet szolgálják és ez jog, kitüntetés, nem pedig megélhetési mód.

De a mi megdöbbentőbb ennél is, az, midőn néha a parasztembert halljuk úgy beszélni, hogy egykor az osz-trák kormány nyuzott, most a magyar kormány nyuz; ha a szegény embert nyuzzák neki mindegy, hogy ki nyuzza, és mi ünnepejük, költjük a milliókat, utánzásokban reprodukáljuk hazánk régi épületeit, melyek elszórva imitt-amott még fennállnak, mert nem rombolta még le a sors keze, vagy saját hanyagságunk, egykedvőségünk.

Reprodukáljuk régi épületeinket gipsz-ből és fából; reprodukáljuk a régi Ma-gyarországot képzeletből és nagyokat fogunk éljenezni magunknak.

A mi éljenzünk egy állami lé-tet, mely 370 év óta tulajdonképen nem létezik már, addig az osztrákok les-ben állnak és elköltött milliókra támasz-kodva emelik a kvótát.

Elcsodálkoztak volna Pusztaszeren a párduczoz magyarok, ha valaki kvó-táról beszélt volna nekik.

Ma is lesznek párduczoz magyarok párduczbor lesz hátunkon, az állat feje a mellükön lesz egyik lábával összefűzve, de a farka jó hosszán le fog lógni hátul és ha a párduczoz magyar kis ember lesz, a párducz farka lelógva, a földet seprí majd.

Ma a párduczoz magyarok épen nem csodálkoznak azon, ha valaki kvótáról beszél.

A látkör tágult, mire való volna a tágulás, ha még a kvóta fogalma sem férne bele az önálló állam fogal-mába!

Czifrán ünnepepjük állami létünk ezredik évét és drágán, nagyon drágán, mert a sok arany és aranyozás, a sok

drágakő és sok hamis kő, a sok szép épület és a sok gipsz és fakastély nö-velik majd a kvótát mi pedig párducz-börrel a hátunkon fogunk járni és pár-ducz farka lelóg és söpri a port mögöttünk.

Kossuth Ferencz.

KÜLFÖLD.

Az új francia kormány. A „védvámok apja”, Meline képviselő az, a kit a francia köztársaság elnöke a Bourgeois kormánya helyére lépő új kabinet alakításával megbízott. Meline több szerencsével jart el, mint Sarrien — mint az éjjel érkezett táviratok jelentik — a kormány teljesen megalakult, sőt már ma d. e. be is mutatja magát a parlamentnek. Az új kabinet homogén mérsékelt, tehát kifejezetten antiradikális, sőt még inkább antiszocialista kormánynak mondható. Tagjai a következők: Meline: elnökség és földművelésügy, Dar-lau: igazságügy, Hanotaux: külügy, Barthou: belügy, Cochery: pénzügy, Billot: hadügy, Besnard: tengerészet, Rambaud: közoktatásügy, Boubher: kereskedelem, Turel: közmunka. Meline talán a legszélsőbb baloldali, míg Hanotaux a hivatásos diplomata, Cochery, Barthou és Turel inkább az opportunistá-csapat vezetőinek mondhatók. — A határozott baloldal, mely Bourgeois hiveinek centrumát kepezte, a Meline féle kabi-netben kihívást fog találni s így már ma, vagy legkésőbb a következő ülésen a legme-revebb ellenzék gyanánt fog vele szembeállni. Akármilyen engesztelő, vagy békítő szándékai vannak is tehát az új kormánynak, kénytelen lesz a harcias miniszterium szerepére vál-lalkozni. Sőt valószínű, hogy nemcsak saját pozícióját kell majd megvédeni, hanem az Elyséet is, mert a szélsőbaloldal, a Goblet és a szocialista csoport lapjai már most sem titkolják, hogy mindent el fognak követni, hogy lehetetlenné tegyék a köztársaság elnöké-nek a hatalom élén való maradását az esetre, ha az alkotmányrevízió és a szenátus eltörlé-sének kérdéseit nem venné fel programjába. Hogy a Meline-kormány képes lesz a radiká-lis-szocialista rohammal sikeresen szembe-szállni, ez lényegében attól a progressista cso-porttól függ, mely a kamarában az opportu-nisták és a radikálisok közt az összekötő ka-pocsot, illetőleg a válaszfalat alkotja. E párt-töredékeknek tagjai minden esetre a „bizonyta-lanokhoz” tartoznak és így igen természetes, hogy a párisi sajtó egy része ma már annak a meggyőződésének ad kifejezést, hogy a je-lenlegi kamarával, a Bourbon-palota és a Luxembourg közt uralkodó antagonizmus mel-lett üdvös módon kormányozni nem lehet. — Ez esetben pedig kénytelen lesz a köztársaság elnökét arra kérni, hogy a szenátustól a ka-mara feloszlását követelje. Akkor aztan maga az ország fog abba a helyzetbe kerülni, hogy sorsa felett dönthessen. — A miniszterek-nek nyilatkozata a kamarában a bevételi vá-mok és az alkotmány revíziója ellen fog ira-nyulni. Bourgeois maga is az új kormány el-len fog felszólalni. A radikálisok és szocialis-ták remélik, hogy az új kabinetet már a mai ülésen meg fogják buktatni.

Krónika.

Debreczen, május 1.

Utolsó posthumus fuvaltatai járnak körültem a bolondos áprilisnak, már érzi az arczom a virágos májusnak bódító illatát, melegítő napjának sugarait . . .

Utolsó akkordjai csengenek fülembe a magyar politika szeles, áprilisa valló bolondos játéka s vallásos ábitat ömlik el környékemen a táviratokból, melyek hirt hoznak arról, hogy elérkeztünk Magyarország ezredéves ünnepségeinek kezdetéhez . . .

Megállók irás közben s nem tudom elhatározni, krónikát írjak-e, vagy himnuszt az áldáshozó Naphoz, a bünösöket, hazájuk ellen vétkezettéket megtérítő ezeréves dicsőséghez.

Mert mindakettő csábit egyaránt s hogy mégis krónikát írok, szintén a magyar dicsőség emléke veszi rá a tollamat.

Emlékezem a régi időkről, amidőn országgyűléseket tartának a királyok Székesfejérvárott, Tarczalon es egyebütt s megjelenetek rajta, együtt tanácskoztak az ország rendével ők maguk is.

Mert a magyar mindig egy akart lenni a királyával s csak akkor volt boldog az élete, ha egy lehetett vele . . .

Egyszer okvetlenül meg kell jelennie a királynak az országgyűlés előtt: a koronázaskor. — mondá a mult het végén a daliás idők daliás; hőseinek törvényházában e daliás hőök, a magyar függetlenség híres bajnokinak egyedül igazi utóda: a szívben-lélekben egyaránt magyar és függetlenségi érzelmű P r ó n a y Dezső . . . Az ő beszéde készlet arra, hogy krónikát s ne himnuszt írjak e napon.

E beszéd közlésével kezdjük meg ezt az ünnepi hetet, — kisérven a magunk szerény glosszaival a dicső elődökhöz méltó nagy hazaszeretnek es nemzeti büszkeségnek ezt a fenséges megnyilatkozását, hogy méltóan induljunk neki a közeledő hivatalos második ezernek . . .

Restelve írom le, hogy akadt a magyar sajtóban lap, akadt a magyar hírlapírók perczegő tollai között olyan, amely képes volt leírni, képes volt lenyomatni a nemzeti érzés megtagadása nélkül, sőt annak fel sem ébredésével — kicsinylését, ócsárlását annak a nagy hazaszeretnek, amely azt a szónoklati

remeket diktálta a P r ó n a y Dezső báró lelkének . . .

Két lapban láttam ezt az elme-eltévelyedést megnyilatkozni, épen azokban, amelyek a független szabadelvűség képviselőjének hirdetik magukat . . . Elitéltem, de meg tudom érteni, ha valaki eladja magát a kenyérért; a héten fel is mentettek a budapesti esküdek egy sajtóvádoltat, aki azért ütközött meggyőződése ellenére bele a törvénybe, mert éhen halt volna, ha pár forintért egy izgató verset nem ír; de nem tudom megérteni, hogy független és nem befolyásolt lapok, amelyek magukat a g y a r n a k és D e á k Ferencz hagyományai letéteményeseinek nevezik, j e l e n e t - nek merjék nevezni azt a beszédet, mely megrezgettette egy egész ország szívében a hazafias érzés elernyedt hurjait s felhangolta őket az ünnepi érzések magaslatára . . . Bizony, nagy eltévelyedése kell hozzá a hazafias gondolkodásnak, hogy ezt a beszédet kicsinyelni, szónokát pedig elmondásáért ócsárolni merjék. „De hát jól van ez így. Mert a legszebb illuzionál többeit ér a rideg valóság, többeit ér az igazság felismerése.” Ezt mondta P r ó n a y Dezső s igaza van. Az igazság felismerése az eső lépés arra, hogy ha korrigálni való van rajta, megtehesse a nemzet . . .

De mindennek meg van a maga ideje. Az ünneplés hangulata nem engedi, hogy teljes erővel küzdjünk az ellen az áll-igazság ellen, amelyet mai helyzetünk mutat s ez az oka, hogy még az olyan semmi kormányt, mint a mai, melynek gyengeségénél, tehetetlenségénél csak a törvénysértésben való vakmerősége nagyobb, sem lehet nyilvánvaló bünei daczára felelősségre vonni.

U g r o n Gábor akarta e héten vés alá helyeztetni a kormányt, de az ezredéves ünnepségek ábitata elnyomta a nemzetben a bünök megtorlásának ösztönét, — nem talált társat, hogy lehetett volna megtennie a megérdemelt indítványt. Hanem a büneit felsorolta azért egy hatalmas beszédben.

Különös ember ez az U g r o n Gábor. Olyan tehetség, amelyhez hasonlót nem igen lehet a világ összes parlamentjében találni s mindig akkor jön ellentétbe lelke önmagával, mikor legnagyobb szüksége volna a nemzetnek arra, hogy szilárdul aljon. Mert szó sincs róla, mindenkinek vannak tevédesei, mindenkivel megcsik, hogy mielőtt elhatározná a he-

lyeset, utjában áll eszméi társulásának a tetszetősebb helytelen s nem engedi diadalra jutni a lélek jobb felét. Ugy tetszik nekem, mintha Ugron Gáborban ezek a tusakodó nézetek — hasonlóan az ő jó tulajdonságainak rendkívüli mennyiségéhez — rendkívüli mértékben lépnének fel s ha uralomra jutnak, ki forgatni volnának képesek sarkából a világot ha meg volna hozzá a kor érve.

Szerencsétlensége, fátuma az neki, hogy ilyenkor mindig a közvéleménnyel kell szembe szállnia s erre mégsem elég erős. Ez fejlesztette ki benne azt a csodálatos dacot, hogy valósággal igyekezik azon, hogy a közvéleménnyel szembeszálljon.

Magyarország éppen gazdasági függetlenségért harcol s most, mikor minden erőnköt meg kell feszítenünk, hogy ezt az egy nagy czélt elérjük, neki, aki kétszeres erővel dolgozik, eszébejut az általános szavazatjog eszméjének a felvetése s megrontja vele ugy a saját, mint elvtársai munkáját.

De még ez sem elég, a helyett hogy elmondta volna az e heti beszédét s ez által gyengítette, rommá tette volna a kormány tekintélyét, kihirdeti, hogy az ezredéves ünnepet v á d i n d i t v á n y n a l vezeti be. E t e r e nem követhették őt azok, akiknek szíven van a haza es nemzetünk becsüetének a sorsa, hatástalanul hangzott tehát el, bár pillanatnyira bejárta a szíveket es a veséket is, nem érte el célját a szónoki remekmű, mert tudta mindenki, hogy vádindítvány bevezetésül készült s az nem lesz, mert nem lehet a függetleke.

Pedig kár felette olyan könnyen végig-siklani. F e j é r v á r y br. nem ismeri el feleltet hatóságának az országgyűlési, megmondta nyilván, s nem lehet ellene szót emelni, aki meg meri tenni, kardélre hányja a Mária Terézia rend vitéze, mint tette már Bernáth Bélával es Korbuly Józseffel, az ügyesség megindítja ugyan a pert, de csak azért, hogy törölje a királyt. A miniszteri párbajok különben épen ezen oknál fogva vannak napirenden es senkinek sincs bátorsága az országgyűlésen, hogy megkerdezzék az igazságügyminisztert, elvállalja-e a felelősséget a miniszteri párbaj perek törléseért? Mert különös dolog, hogy a minisztereknek Magyarországon királyi engedéllyel lehessen átvágni a törvényt. Hol van az megírva, hogy a minisz-

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

Lejtőn.

— A „Debreczen” eredeti tarczája. —

Írta: Rostkowitz Arthur.

(Folytatás)

Már az ajtónál voltam, mikor Lesbia az ajtó elé állt, s a kulcsot kihuzta a zarból.

— Maradjon itt még egy csésze theára!

Olyan esdeklő volt a hangja, hogy akár itelelnapig is visszatartott volna, de azért én mégis a habozást szinletem.

— Megbántottam talán? kérdezte szeliden. Ugy-e megbántottam? No, ne is tagadja, hiszen a szeméből olvasom ki, hogy sértve érzi magát? . . . Ugy-e bocsánatot ad, ha szépen kérem? Megbocsájt nekem? . . . Lássá, en olyan bolondos vagyok némelykor s megfeledezem magamról, s olyankor még azt is megbántom, akit szeretnem kellene . . . Ugy-e itt marad? — folytatta olvadekony hangon, melylyel a szívemet is megejtette. — Ugy-e nem távozik el még, legalább így nem, haraggal? . . . No mondja szépen, hogy nem haragszik?

— Hát tudnék én haragot tartani? — feleltem. Biztosíthatom, hogy részemről a legszebb egyetértésben válunk el . . .

— Maradjon itt még egy csésze theára, akkor elhiszem, hogy nem haragszik. Különbén más okom is van arra, hogy visszatartsam: felek nagyon, hogy az a kellemetlen,

ejszakai látogatás még egyszer ismétlődni fog. Ugy félek itt magamban, mert amugy is nagyon félénk vagyok, s a legkisebb neszre előfog az ideges szívdobogás. Nem hiszi? . . . No tegye ide a kezét szorososan . . .

Megdondtam a dolgot es ott maradtam még egy csésze theára. Sohasem fogom elfelejteni azt az órát, mely lehetett bizony több is, mert mire elmúlt, már megviradt. — Elég mámoros lett volna az egy egész életem. Észrevétlenül akartam a kapun kiosonni, de ő nem engedett.

— Mit szól a világ, ha innen fényes nappal látnak távozni. Tönkre volna téve a jóhírneved, meggázolva a becsületed . . .

Gunyosan felkaczagott, mint a szinpadon szokta.

— Törődöm én a világgal? Kik képezik a világot? Talán az a pár, utálatos kávénéne, akiknek egyéb dolguk sincsen, mint az, hogy másokról pletykázzanak? Jóhírnév becsület? . . . Hát bir azzal egy színésznő? Vagy van-e arra egyáltalában szüksége? . . . Én nem félek a világtól, még kevesebbé a pletykától . . . Azt akarom, hogy tudja mindenki, ki vagyok! Lássanak, hogy tolem megy el; nem, veled megyek én is, hadd lássanak együtt bennünket. Ha szeretni szégyen, olvassák le a homlokomról azt.

Minden igyekezetem, hogy szándékaró lebeszéljem, hajótörést szenvedett makacs ellenállásán. Velem jött a ligetbe; az egész város látott bennünket.

Éppen május elseje volt, gyönyörű május, a szerelem hava. A liget már kora reggel tömve volt a városi lakosság zagyva töm-

kelegével. Mindenki reánk bámult, mintha sohasem láttak volna bennünket.

Lesbia észrevette, hogy általános figyelemmel kísérenk bennünket s még feltünöbben viselkedett. Karomba kapaszkodott s úgy rám hajolt, mint egy három napos menyecske a ki folyton a férje uracsakája tekintetét keresi.

Tetszett neki a multság; még a vendéglőbe is betértünk, s mekreggeliztünk. A cigányok mellettünk huzták; a primás folyton felénk hajladozott, a mi engem mód felett boszantott, mert minden ismerősöm rám nézett. Irigységet olvastam ki minden tekintetből. Volt is miért!

III.

Palinak elaludt a szivarja, s egy ideig megszakadt az elbeszélése.

— Tehát a harmadik csésze thea után?

— Azt hiszem, hogy négygyel is ittunk — válaszolta Pali mosolyogva. — De azért nehogy rosszat gondolj felőlem! — folytatta szomoruan. — Akkoriban még nagy idealista voltam, s platói szerelmemet teljesen kielegítette a csók es az ölelés.

— Meglehet, hogy igazad van. Valóban ostoba fajankó lehettem én akkor, hogy ezt nem vettem észre. No de folytatom tovább. Hol is hagytam el?

— Május elsején, a ligetben.

— Igen, igen — folytatta Pali barátom a történetet — a ligeti jelenetnél, mikor a cigányprimás folyton nekünk huzta a nótaít. Dévaj kedve volt Lesbiának; egész hangosan

tereknek szabad párbajozni, ha azt a király megengedi? Hiszen a király azért törli a pert, mert engedélyezte a párbajt.

Ekképen tehát valóságos önbecsületmentő közkereseti társasággá alakítják a magyar minisztertanácsot, melynek tagjai egy más tetteiért korlátlan egyetemleges felelősséget vállalnak a párt- és korona-bizalom folytán, a parlamentben s a királyi pertörlesztésén a büntető törvény előtt egyaránt.

Avagy talán külföldi »sikereit« akarja ezzel palástolni a kormány? Hiszen ugyan csak e héten történt, hogy a kis Szerbia kijelentette tartózkodását a magyar nemzet ünnepétől, ha azon szerepelni fog a régi Szerbország czimere és zászlaja. És Bánffy ezt a tény egyszerű félreértésből származott udvariatságnak mondja. Pedig ez tagadása a történelmi tényeknek, sértés Magyarország királya ellen, aki esküt tett arra, hogy a kapcsolt de elveszett részek visszahozására minden eszközzel fog törekedni, sértés Magyarország alkotmánya ellen, mely megengedi a magyar királynak, hogy mindazon kapcsoltszerek fejedelmének nevezze magát, a melyek akár a jelen, akár a múlt időben Magyarországhoz tartoztak s amely elrendeli, hogy mindegyik kapcsoltszerek czimereit egybe foglalja a magyar korona, képviselvé Magyarországot czimerében et cum partibus infidelium, de sértés ez Magyarország népe ellen is, melynek kétségbe vonja azt a jogát, hogy egykori tartományainak czimerét bárhol és bármilyen időben használhassa.

De Bánffy és kormánya ezt nem nézi többre egyszerű udvariatságnál, annyiba veszi, mintha Uganda, afrikai népek állam királya kijelenti, hogy nem méltóztatott neki a mai napig eszmekörét Magyarország határainak fogalmáig kiterjeszteni, — amin különben egyáltalán nem csodalkoznánk. Különösen ha tudná, hogy hazánk mostani kormánya a megismerésre és nagybecsülésre mennyire érdemes.

Szerbia tehát hiányozni fog a tarka sergek, mely a külföld államait fogja képviselni a holnap délelőtti nagy ünnepen, az ezredéves kiállítás megnyitására.

De hiányozni fog a pápa követe is, bár a hercegprímás megvan bizva hivatalos képviselővel. Tavaly épen május elsején történt, hogy Bánffy Don Quijote neki ment az

ultramontán izgatás szélmalmanak, az idén épen május elsején írom meg a krónikában, hogy habár a tavaly történetekben Bánffy részéről baklövés látszata fenforogni látszott, Agliardi mégis elutazott Bécsből, — ahonnan mikor elbucszott tőle a jóképű olasz püspök, —

»Jó Bánffy vigan jött haza
És örültetett általa,«

miszerint ekképen az ultramontánokra jó vágás méretett.

Pedig, hogy mennyire nem félnek, mi sem bizonyítja inkább, mint a milleniumi pászorlevelek, a melyeket a püspökök kibocsátottak. Sőt a katolikus püspökökre rá is duplázott a Bánffy legujabb »politikai sikerének« főmatadorja, Román Miron g. k. román érsek, midőn kiadta ugyan a köteles levelet, de egyszóval sem rendeli az ünneplést sőt meg sem emlékszik arról, hogy most tulajdonképpen a magyar ünnepel, — csak arról beszél, hogy az oláhoknak immár ezer év óta szomorú a sorsuk. Szegény oláhok, milyen karis rájuk nézve, hogy Bánffy már nem főispán, hanem miniszterelnök, aki szabadon bocsátotta az izgatókat, — mert így valósággal agyonnyomják azok a mai erdélyi basa-főispánok, — milyen kár hogy nincsenek már a helyükön Bánffy báró és Bethlen Gábor gróf! — Akkor volna nekik csak jó világ, — de így Bánffy miniszterelnöksége alatt még csak martyrok sem lehetnek; ezt az egy örömet is elveszik tőlük!

Denikve a magyar kormánynak még erre sincs semmi szava, azt sem veszi észre, hogy a román püspökök az ezredéves törvényt sem szavazták meg, — hanem elmereng a dicső jelenen »áthatja szívét édes érzeménnyel: a monarchia tulsó felében, — mint a legutolsó hivatalos kormánynyilatkozat mondja, — lemondatta a liberálisok és magyarok nagy ellenségeit, Lueger t. miután látta mindenki, hogy a bécsi nép akaratát ellen nem lehet semmit tenni...

Igen, Bécs ellen nem lehet semmit s még mondjak, hogy nincs igaza Prónay Dezsőnek!

Bizony, »most is« csak az a mi állapotunk, most is csak az ami helyzetünk, ami az utolsó három és félszázad óta volt, amely idő alatt fentartotta ugyan magát ez a nemzet, de

küzdelemmel, és pedig küzdelemmel, azon oldalról jövő támadások ellen is, amely oldalról támogatást várhatott volna, sőt amely oldalról támogatást, törvényjog és igazság szerint követelhetett volna. Küzdelemmel tartotta fenn magát ez a nemzet a multban és küzdelemmel tartja fenn magát a jövőben is. Legyen mind-ezeknél fogva jelszavunk: »Küzdj és bizva bizzál!«

Utolsó, posthumus fuvallata érintett az eltűnt aprilisi szélnek, az hozta e'ém ezeket a változatos képeket a mult hétről, annak izgató hatása a vágy, hogy küzdjünk a jövőben, mint küzdöttünk a multban, — de be-köszöntött immár fénye, ragyogása a viruló májusnak, glóriát von az ezeréves dicsőségéből a küzdelemre is...

Virág özönben, bőség szarujából ömölve látom felemelkedett, áhítatba merült lélekkel a jövőt, hallom az égikaroknak hozsánna énekét, s ez elnyeli az Ur szavának elsejét, az vonz maga felé belőle, ki innen a régi világból, ki az új ezredévbe, az a másik, a vége, csak azt hallom... halljad te is nemzetem, kövesd és nagy leszesz: »Mondottam, magyar... Bizva bizzál!«

Fejő.

Ujdonságok.

* **A főkapitány helyettese.** Boczkó Sámuel főkapitány ma Budapestre utazott, hogy ott az országos ezredévi kiállítás megnyitására jelen legyen. Távollétében a főkapitányi teendőket Vég Gyula kerületi alkapitány fogja végezni.

* **A debreczeni ev. reform. főiskola** május hó 9-én (szombaton) délelőtt 10 órakor a ref. nagytemplomban ezredéves emlékünnepélyt rendez. — Az ünnepély rendje a következő: Közének: a 74. dicséret 1. 2. és 8. verse. A főiskolai kántus éneke. Imádság, tartja Csiky Lajos. A főiskolai kántus éneke (a Hymnus). Ünnepi beszéd, tartja Gressy Kálmán. Hazafias szavalt, tartja Bagamér y Károly 2. th. Hazafias szavalt, tartja Csajághy Károly 3. th. A Szózat, énekl a főisk. kántus és a gyülekezet.

Az ezredévi zászlóbizottság ülése. Az ezredévi zászlóbizottság tegnap d. u. 4 órakor

»aranyom«-nak, »egyetlenem«-nek nevezett, úgy, hogy mindenki hallotta.

Végtelenül boldognak éreztem magam egy hétig. Megbeszéltek Lesbiával, hogy én is a szintársulattal megyek s feleségül veszem. Mentől jobban közeledett azonban a távozás napja, annál kellemetlenebbül éreztem magam, mert nagyon szerettem jó, öreg szüleimet, kiknek egyetlen fiuk voltam.

Kétségbe voltam esve; szívtől nem mertem tanácsot kérni, az eszemtől pedig nem tudtam, hiszen teljesen elveszítettem a fejemet. Lesbiával is összetűztem valami csekélységen, a mi mód felett bántott. Még csak három nap volt hátra az elutazásig, s a bucsuelőadásokat hirdették már óriási falragaszokon.

Keservemben a borhoz, mint a minden, földi igazság letéteményeséhez, folyamodtam. Úgy ittam a bort, mint a vízbefuló. Persze, hamar a fejembe szállt. Társaság, ha fizet az ember, hamar akad, s az én asztalom körül is voltak elegend. A cigányok is előkerültek úgy éjfél tájt, s megpróbálták elaltatni a szívem. Ott huzták a fülemben órákig.

Hajnali két óra volt, mikor a bandát Lesbi ablaka alá vittem. Ott kiadtam a parancsot, én pedig átmentem a tulsó oldalra, s ott egy padon foglaltam helyet. Ezalatt a cigányok csendesen, mélabusan rárántották az első nótát.

Barna k's lány, piros rózsá,
Fordulj hozzám csak egy szóra...

Nagyon szépen huzták a barna fiuk, kü-

lönösen gyönyörű volt az a rész, mikor a klárinét hangja sirt ki a banda melodikus zenéjéből.

Jól jegyezd meg, a mit sugok,
Ugy szeretlek, majd maghalok.

Azután a Lesbia nótáját huzták panaszos siri hangon; úgy tetszett nekem, mintha egy keserves zokogássá változott volna a szomorú népdal.

Van nekem egy imakönyvem,
Ha ránézek, hull a könnyem;

A szél el-elkapkodta a hangokat, s vitte messze-messze gondolataimat a temető felé.

Az van oda beléírva,
Nagy szerelmem visz a sirba!...

Lesbia szobájában kigyult a gyertyavilág, mi azt mutatta, hogy ebren van. Egy kissé megmozdult a függöny, s a félarcza látható lett. A cigányok megint új nótába kezdtek:

Balatonon megy a hajó,
A lány szeretőnek való;
Szerelem az evezője,
Főkötő a — kikötője...

Nehéz volt nagyon a fejem; agyamban egymást kergették a gondolatok, majd tompa fásultság vett rajtam erőt. Elálmosodtam; szempillám olyan nehezek voltak, hogy nem bírtam felnyitni a szemem. Fel akartam ál-

lani, de erre is képtelen voltam, mert láthatatlan kezek ismét lehuzták a padra.

Nem is iparkodtam többé feltápáskodni, hanem félalomban hallgattam tovább a cigányzenét, pedig azok már régen elmehettek. — A nóták azonban a fülemben maradtak és csengve-bongva kábították el az agyamat.

A hűvös, reggeli szél tértitett magamhoz. Már az egész utcza ébredezett, s a házakból emberek jártak ki s be, végezve napi teendőiket. Nagyon resteltem magam.

Nem akartam mégse hazamenni, nehogy elszomorítsam a szüleimet. A nagyvendéglő ajtaját éppen nyitották; odamentem. Vasárnap reggel volt, s a helyi hetilap legujabb száma ott hevert a tekeasztalon. Egy hosszú cikket irtam bele a szintársulatról, természetesen legtöbbet foglalkoztam Lesbiával.

Hét óra tájban az udvar felőli ajtón a főhadnagy, az én vágytársam lépett a kávéházba. Egyenesen az én asztalomhoz jött, s hangosan üdvözölt. Azután ő is cognacot rendelt. Már régebben ismertük egymást.

— Mulatott? — kérdezte odavelően, hogy szóljon valamit. — Hallottam, hogy nagyon vigan volt. No majd holnapután együtt bucsuztatjuk a szintársulatot, akkor kiteszünk magunkért!

Már nem tudom, hogy mit feleltem, de olyasmit mondhattam, hogy én is ott leszek. Ő elolvasta az ujságot, a cikket megdicsérte, s azután ment a kaszárnyába.

(Folyt. köv.)

a városháza nagytermében Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester elnöklelte alatt népes gyűlést tartott, a melyen a május 10-iki zászló felavatási ünnepség részletes műsorát állapították meg.

* **Adomány az egyetem javára.** A dévaványai ev. ref. egyházközség előjárósága 768 frtot küldött a tegnapi napon a tiszántúli ev. ref. püspöki hivatalhoz, mint az egyház adományát a debreczeni egyetem javára. Jelezte egyszersmind, hogy a küldött összegben kívül még külön 500 frt alapítványt szándékozik tenni e célra. Örömmel jegyezzük fel a derék egyháznak ezt a hazafias, a protestáns egyház nagy érdekeit oly mélyen érintő jeles tettet s midőn köszönetet mondunk érte úgy a magunk, mint — hisszük — egész Debreczen közönsége nevében, nem tehetünk hozzá egyebet, mint hogy hallják meg azok is, a kik többre képesek s kövessek a jó példát. Vivat sequens!

* **Debreczen zászlódíszben.** A lapunk utján a nagyközönséghez intézett felhívásunk meghozta a kívánt eredményt. A háztulajdosok már tegnap kezdték kitűzni a lobogókat. Ma reggel már minden utcán láthatunk ünnepi lobogókat, legfőképpen a magyar korona és a felirással: 1896—1896. E l j e n a z e z e r é v e s M a g y a r o r s z á g. Illó lesz ha városunkban egy ház sem marad fellobogozatlanul, ezért kérünk mindenkit, aki még ezt nem tette, hogy tüzze ki a zászlót.

* **A katonaság részvétele a millenniumban.** Sok tinta sőt sok vér folyt már a hadseregnek az állam és polgársághoz való viszonya miatt, de nem tudták sem a tollak, sem a kardok megtalálni a helyes utat, hogy az érintkezés bensőbb, melegebb legyen. — A magyar nemzet nagy ünnepe — úgy látszik — ezt is megadja sok más nagy érdeme mellett. Megbízható helyről értesülünk nevezetesen, hogy a közös hadsereg szintén részt vesz a millennium megünneplésében, hogy karöltve járjon el a hazaszeretet sugallta szent érzések gyakorlatában s holnap reggel 5 órakor katonazenekarok fogják bejárni a város utcáit s folytonosan hazafias dalokat fognak játszani, a vármegye és városháza, valamint az összes középületek előtt megállanak s a Szózat, Rákóczy induló és Hymnus eljátszásával fogják minden épület előtt dokumentálni hazafias érzésüket. Ugy halljuk, hogy egyenesen főispánunk felkeresésére rendelte ezt el a debreczeni térparancsnokság.

* **A városháza építése.** A belügyminiszter jóváhagyta a városháza újjaépítése tárgyában hozott közgyűlési határozatot és elvetette a Reichmann Armin és társai bizottsági tagok által a határozat ellen beadott fellebbezést. Az építés költségei 321,872 forintban állapították meg, a mely összeg részint a városháza 271,000 frtot tevő építési alapjából, részint a közgyűlés által megszavazott 81,000 frt törlesztéses kölcsönből talál fedezetet. A tanács a jóváhagyás következtében és a közgyűléstől kapott felhatalmazás alapján az építés biztosítása végett elrendelte az árlejtési hirdetmény közzétételét. — Az írásbeli zárt ajánlatok május 31-én bontja fel az erre kiküldött bizottság, a melynek tagjai Körner Adolf tanácsnok elnök, Ábrahám László t. főügyész, Stahl Géza h. főmérnök és a számvevőség egy tagja.

* **Honvédség a királyi palotában.** Tegnap déli 12 órától ma déli 12 óráig a királyi palota előtt honvédség állt díszőrséget. Az őrséget az első honvéd gyalogezred délczege legényeiből állították össze. Tegnap d. e.

11 órakor indult el a kőbányai-uti laktanyából. Az őrség a Baross-utcán, kecskeméti-utcán, koronaherczeg-utcán, a lánchídon át, az Albrecht-uton a várba. Itt egy negyed-órát pihenést tartott és déli 12 órakor volt az őrségváltás nagy pompával. Az őrséget mint parancsnok Zichy Károly gróf százados és Toronyi Béla főhadnagy vezette. Ez alkalommal szerepelt először nyilvánosan a honvédszenekar is, a mely az őrséggel együtt vonult föl a várba. A zenekar magyar dalokat játszott s a közönség, a mely mindenütt nagy számmal leste őket, lelkesen megéljenezte úgy a legénységet, mint a zenekart.

* **Gyenes Lajos halála.** A tragikus véget ért Gyenes Lajos elhunytáról a gyászoló család ma a következő jelentést küldte hozzánk. Alólirottak mély fájdalommal jelentik a szeretett jó fiunak, illetve kedves testvér, sógor- és rokonnak Gyenes Lajosnak folyó évi április hó 27-én délután 5 órakor (az I. tized Petőfi utca 223. sz. a. háztól) a róm. kath. egyház szertartása szerint a Szentháromságról nevezett temetőben lévő családi sírboltba tételét örök nyugalomra; az engesztelő-szent miséidőszak pedig április hó 28-án reggel fél 8 órakor a róm. kath. nagytemplomban tartatott meg. Kecskemét, 1896, április 26. Béke hamvaira! Özv. id. Gyenes Sándorné Miller Terézia mint édesanyja, Gyenes Mária özv. Vaszil Ferenczné mint nagynénje. Gyenes Gyula, Gyenes István, Gyenes György, Gyenes Bertalan, Gyenes Vilma férj. Kovács Istvánné, Gyenes Imre és Gyenes Elek mint testvérek. Kovács István mint sógor. Tóth Lujza Gyenes Gyuláné, Szabó Ilona özv. ifj. Gyenes Sándorné, Széll Judit Gyenes Elekné mint sógornők.

* **Csillaglás a honvédségnél.** A debreczeni 3-ik honvéd gyalogezred tisztikarában tömeges előléptetések történtek. Így margittai és jekeli Jekkefalussy György ezredes, Debreczen helyőrségi dandárparancsnok, tábornok lett. Nemeth Béla százados első osztályú százados, Szepessy Ágoston főhadnagy százados, Lits Géza honvéd hadnagy, kezelő tiszt, főhadnaggyá léptek elő. A második honvéd huszár-ezrednél Treisinger József II. o. százados első osztályúvá, Jármi Ödön főhadnagy másodosztályú századosá léptek elő. A megérdemelt kitüntéseket, a tisztikar nagy örömmel fogadta és az előléptetéseket lelkesen üdvözlötte.

* **A debreczeni zenede növendékei előmenetelének bemutatása** végett folyó 1896. évi május hó 3-án, vasárnap a zenede helyiségében hangversenyt rendez, melynek műsora a következő: 1. Veber K. M. Oberon dalmű nyitánya. Zongorán 8 kézzel előadják: Ábrahám Irma, Fried Eta, Rotschnek Róza és Steinacker Viola. 2. Braga G. Serenade. Zongora s hegedűkísérettel énekli: Kemény Klára. 3. Székely J. 13-ik ábránd (Bánkban). Zongorán előadja: Harsányi Emma. 4. Kiss József, Roboz Ágnes, költemény. Szaválja: Zivuska Jolan. 5. Arditi, Parla keringő. Énekli: Spitz Karola. 6. Irgang W. 37 mű. Esti dal. Előadják: Schwarz József és Nagy Janka hegedűn, Szilágyi Sándor zongorakísérettel. 7. Rubinstein A. Keringő-caprice. Zongorán előadja: Ábrahám Irma. 8. Keiser W. 30. mű. Pusztán a sir. Énekli: Zivuska Irén. 9. Medelsohn F. B. 49. mű. D moll zongora harmas. Scherzo. Finale. Előadják: Fried Eta (zongorán) Friedman József (hegedűn), Krause Antal (gordonkán). — A műsor egyes számainak előadása alatt az ajtók zárva tartanak. Helyárak: Számozott szék a 6. első sorban 50 kr, a következő sorokban 40 kr, állóhely 30 kr. Jegyek előre válthatók egyleti pénztáros Tóth Béla győgyzerész urnál. Felülfizetéseket köszönettel fogadjuk és hírlapilag nyugtázzuk. Kezdeté este 7 és fél órakor pontban.

* **Debreczeniek az országos tornaversenyen.** Nagyban folynak városunk összes tanintézteiben az előkészületek a június hónap elején megtartandó országos tornaver-

senyre. A főiskolából a gimnáziumi ifjuság és a tanítóképző intézet növendékei vesznek részt a versenyekben, az előbbieket ötvenen, az utóbbiak pedig huszonnégyen. — A főiskola növendékeit — Tóth Mihály tornatanár, továbbá Sinka Sándor, dr. Gulyás István és Bosznay István tanárok kísérik. A gimnázisták közül az egyéni versenyekben tizennégyen vesznek részt és pedig: Futásban Tóth István, Gödényi Zoltán, Ábrahám László és Reisinger Gyula. Súlydobásban Jankovich Jenő és Jákó János. Magasugrásban ruddal Lipcsei Imre és Török Aladár; magasugrásban pallóval Papp Gnsztáv és Kovács Barna; — távolugrásban Hajdu Béla és Krampera Ede: kötélben való függeszkekésben Polgári Sámuel és Bokor Sándor. A tanítóképző intézet növendékei szintén 14-en vesznek részt az egyéni versenyben és pedig a futásban Komlóssy Imre, Vincze Ferenc; Szücs András és Magi Lajos; a súlydobásban Kovács An'ál és Vida György; magasugrásban Solyom József és Labonecz Géza a távolugrásban Cseh Károly és Szabó Károly, a ruddal való magas ugrásban Krémann Sámuel és Költő Gyula; a kötélben való függeszkekésben Soós József és Rácsi Árpád. Az indulus Budapestre május hó 30-án lesz. A diákok az iskolákban lesznek elszállásolva.

* **Ügyvédi iroda áthelyezés.** Dr. Benedek János ügyvéd értesíti ügyfeleit és a jogkeresők publikumot, hogy ügyvédi irodáját 1896. évi május 1-től kezdve Miklós-utca 1914 sz. a házba helyezte át.

* **Az ezredes ruhái.** Még a múlt év április havában történt, azóta generális lett az ezredes, Jekkefalussy György hogy tőle ellopott Csuka István nevű szolgálója egyhány ruhadarabot — s csak ez év áprilisének végén jutott a törvényszék elé a dolog, a Szabó József lovastól elzsebelt órával együtt, mely kettős vétségért 8 havi börtönt mertek reá.

* **Évzáró vizsga.** A debreczeni iparos-segédök tovább képző és szakrajztanfolyamának évzáró vizsga ünnepe az állami főiskolában 1896. évi május hó 3-án vasárnap délelőtt 11 órakor tartatik, melyre az érdeklődőket tisztelettel meghívja Rösler Richárd a tanfolyam felügy. biz. elnöke.

* **Telegramm-kézbesítés kerékpáron.** A kereskedelemügyi miniszter rendelete következtében a fiunei postaigazgatóság most kísérletképpen életbe léptette a kerékpáron való telegramm-kézbesítést. Egyelőre csak a város tavolabb eső részebe járnak ki a kerékpáros kézbesítők, de a postaigazgatóság valamennyi kihordót betanítja a velocipedezésre.

* **Hála istennek, nincs már több fiam.** Nagy oka volt erre a nagy mondasra Szabó Janosné, debreczeni szegény öreg asszonynak. — A városházára idézték meg, ahol tartatták vele, hogy a fia, Szabó József meghalt Illaván s a fegyház igazgatója nyolcz forintot küldött neki, mint a 6 évre elített feygenyz megtakarított keresményét. Fuldokló zokogásban tört ki ennek hallatára a szegény asszony s faldalmasan panaszkolta, hogy a másik fiától is ily módon jutott néhány frt örökséghez. Az a fia a munkási fegyházban élte le utolsó napjait gyilkosság miatt. Mkor a szegény anya megírta második fiát is, lassan felemelte ősz fejet s alig hallható hangon mondta el: Hála Istennek, most már nincs több fiam!

* **Időjárás** április 30. reggel 7 órakor Északnyugaton megjelent egy új atanti maximum és egy másik maximum mutatkozik Közép-Oroszországban. A minimum Skandinávia felett vesztetet s déli irányban sülyeszti a légnyomást. Az időjárás északi Európában és az Alpesek táján esős, ellenben Dél-Európában tulnyomóan derült és átánosan száraz. — Hazánkban országszerte száraz és meleg szél uralkodik. Ma reggel az ég felhőtlen, a hőmérséklet pedig emelkedik.

* **Időjelzés május 2-ára** Zivatarok, hőszülyedés, eső.

Táviratok.

Országgyűlés.

— Távirati tudósításunk. —

Budapest, május 1.

Ülés kezdete 10 órakor.

Elnök Szilágyi Dezső.

Kormány részéről jelen vannak: Bánffy Pérczel, Darányi.

Napirend előtt Dókus Ernő előadó jelentéssel, hogy Dózsa Elek tekei és Polczner Jenő Szeged város II. ker. képviselőket 30 nap fentartásával igazolták.

Sorra került a Komárom és Ujszóny egyesítéséről szóló javaslat, a pártok szónokainak rövid beszédei után kis szó többséggel elfogadták.

Következett a közigazgatási bíróságról szóló javaslat.

Pulszky Ágoston előadó előterjeszti a közig. bizottság jelentését a javaslatról, s azt általánosságban elfogadásra ajánlja.

Mohay Sándor határozati javaslatot ad be, mely szerint a javaslatot utóbb megfontolás vegett visszautasítja a Ház a bizottsághoz.

Gullner, Holló, Szacsavay rövid felszólalása után a ház a hat javaslatot elfogadja.

Ülés vége 12 órakor.

Az udvar a kiállításon.

Budapest, május 1. A Debr. ered. táv. Stefánia özvegy trónörökösne ma reggel indult Bécsből kis leányával, Erzsébet kir. hercegnővel, hogy jelen legyen a kiállítás megnyitására és a hálaadó istentiszteleten Mária Terézia kir. hercegnő azonban nem jön Budapestre, mert férje, Károly Lajos kir. herceg betegsége súlyosbodott. A többi kir. hercegek és hercegnők szintén megérkeztek már Budapestre.

Pulszkyt fogva tartják.

Budapest, május 1. (A Debreczen ered. táv.) A tvszék Pulszky Károly felebbezését elvetette s megerősítette a vizsgálati fogásot. Általánosan el van terjedve a hír, hogy a képművészeti múzeumnál újabb csalásoknak jöttek nyomára.

Ezredévi kiállításunk.

A királyné megérkezése. Ő felsége a királyné ma reggel érkezett meg Budapestre. Külön udvari vonattal jött Miramareből a déli vasut budai pályaudvarába, melynek környékét csak kis publikum lepte el, mert csak kevesen tudták, hogy a felséges asszony itt fog megérkezni. A királyné fogadtatására hivatalos részéről csak Rudnay Béla főkapitány és Brám Miksa déli vasuti igazgató jelentek meg. A pályaudvar igen csinosan volt díszítve. A déli vasut Ő felsége méltó fogadtatására mindent megtett az udvari fogadóterem és annak környezete díszítésére, a mely délszaki növények és szőnyegek által igen izléseesen volt dekorálva. Egy negyed 9-kor a király Ő felsége érkezett meg magyar tábornoki egyenruhában, Bolfras főhadsegéd kíséretében. — Ő felsége előbb Rudnay főkapitányt, azután Brám lovag igazgatót szólította meg, mindkettővel hosszabb ideig beszélgetve. 8 óra 30 perczkor jelezték az udvari vonatot, a mely

néhány perczcel később állott meg az udvari váróterem előtt. Ekkor a királynét szalonkocsijában állva lehetett látni. A király legott a kocsiban termett, a hol a király és felesége egymást szívesen üdvözölték. Azután a királyi pár elhagyta a kocsit. Először a király szállott ki a kocsiból, hogy segítsen a királynénak a leszállásban. A királyné Ő felsége, a ki karakulaszerű préselt bársonyöltönyt és tollakkal díszített könnyű kalapot viselt, nem volt lefátyolozva és így a közönség örvendetes meglepéssel konstatalhatta a királyné viruló egészségét. A királyné Rudnay főkapitányhoz néhány barátságos szót intézett, Brám lovag tisztelgését pedig kegyteljesen fogadta és a váróterem keresztül a kijáráshoz ment, a hol a több ezer főre menő tömeg a királyné Ő felségét, a ki nyílt kétfogatu kocsiban foglalt helyet, harsogó éljenzéssel fogadta. A királynéval Szt. Ára y grófné is megérkezett. A királyi párt a várakhoz vezető uton mindenütt nagy lelkesedéssel üdvözölte a közönség.

Az udvar Budapesten. József Ágost kir. herceg visszaérkezett a fővárosba. Ma este 8 óra 45 perczkor érkezik Lajos Viktor kir. herceg, Kóburg Fülöp kir. herceg és neje, holnap déli egy óra 5 perczkor pedig Mária Terézia kir. hercegnő jön a nyugati pályaudvaron. A nagykövete és a diplomáciai testület tagjai holnap délután 4 óra 55 perczkor érkeznek Bécsből a fővárosba külön vonaton a nyugati pályaudvarba, hogy jelen legyenek a kiállítás megnyitására és május 3-án az ünnepélyes hálaadó istentiszteleten.

Állami ünnepélyek. A május havában tartandó állami és udvari ünnepélyek sorrendjéről a hivatalos lap mai száma következő értesítést teszi közzé: Szombaton május 2-án délelőtt 11 órakor: A kiállítás ünnepélyes megnyitása Ő felségei s a legfelsőbb uralkodóház tagjainak jelenlétében; délután: Legfelsőbb családiebed: este 7 és fél órakor: Diszelőadás az operaházban. Vasárnap, május 3-án délelőtt 11 órakor: Ünnepélyes hálaadó istentisztelet a koronázási templomban Ő felségei s a legfelsőbb uralkodóház tagjainak jelenlétében. Kedden május 5-én este 8 és fél órakor: Fogadtatás az udvarnál Ő felségei s a legfelsőbb uralkodóház tagjainak jelenlétében. Ez állami és udvari ünnepélyeknél a meghívott közönség a következő öltözékekben köteles megjelenni. Szombaton, május 2-án az ezredéves kiállítás ünnepélyes megnyitása: Férfiak: díszben, a rendek nagykeresztjeiknek szalagjaival, katonák szolgálati jelvénynyel. Hölgyek: reggeli (látogató) ruhában, kalappal. Diszelőadás az operaházban: Férfiak: díszben, a rendek nagykeresztjeiknek szalagjai nélkül, katonák szolgálati jelvény nélkül. Hölgyek: estélyi ruhában. Vasárnap, május 3-án ünnepélyes istentisztelet a koronázási templomban: Férfiak: díszben, a rendek nagykeresztjeiknek szalagjaival, katonák szolgálati jelvénynyel. Hölgyek: magas magyar ruhában, t. i. magyarosan varrott derék uszályos szoknya díszítve (esetleg himezve) kötény, magyar fejkötő ftyóval, ékszer testszés szerint, azon hölgyek, kik nincsenek abban a helyzetben, hogy magyar ruhát hordhassanak, magas uszályos ruhában jelennek meg. Kedden május 5-én fogadtatás az udvarnál: Férfiak: díszben a rendek nagykeresztjeiknek szalagjaival, katonák szolgálati jelvénynyel. Hölgyek: magas magyar ruhában, t. i. magyarosan varrott derék uszályos szoknya díszítve (esetleg himezve) kötény, magyar fejkötő ftyóval, ékszer testszés szerint, azon hölgyek, kik nincsenek abban a helyzetben, hogy magyar ruhát hordhassanak, magas uszályos ruhában jelennek meg. Fedden május 5-én fogadtatás az udvarnál: Férfiak: díszben a rendek nagykeresztjeiknek szalagjaival, katonák szolgálati jelvénynyel. Hölgyek: magas magyar ruhában, t. i. magyarosan varrott derék uszályos szoknya díszítve (esetleg himezve) kötény, magyar fejkötő ftyóval, ékszer testszés szerint, azon hölgyek, kik nincsenek abban a helyzetben, hogy magyar ruhát hordhassanak, magas uszályos ruhában jelennek meg.

Szertartási rend. A kiállítás ünnepélyes megnyitására és a Mátyás-templomi istentiszteletnél a magyar kir. udvarnagyi hivatal által külön szertartási rend állapotott meg. A kiállítás szertartását már közöltük április 12-iki számunkban, a következőkben adjuk a Te Deum udvari czeremoniáját: A férfiak díszben, a rendek nagykeresztjeiknek szalagjaival, a katonák szolgálati jelvénynyel jelennek meg. A hölgyek magas magyar ruhában, azok, kik ilyet nem viselhetnek, magas uszályos ruhában jelennek meg. A legfelsőbb uralkodóház azon tagjai, kik a díszmenettel vonulnak a templomhoz, — kíséret nélkül — délelőtt

fél tizenegy órakor a császárné, és királyné Ő felsége szalonjában gyűlnek össze. A legfelsőbb uralkodóház azon tagjai, akik nem a menettel érkeznek a templomhoz kíséreteikkel háromnegyed tizenegy órakor érkeznek a koronázási templomba s egyenesen a kijelölt helyekre mennek. A magyar főkamarsmester, Ő felsége testőrkapitányai, továbbá a legfelsőbb uralkodóházak a díszmenetben érkező tagjainak kíséretei délelőtt háromnegyed 11 órakor gyűlnek össze a koronázási templomban s a templom ajtajánál várják be Ő felségei s a legfelsőbb uralkodóház tagjainak megérkezését. — A többi meghívott urak és hölgyek fél 11 óráig érkeznek a koronázási templomhoz s rögtön kijelölt helyeikre mennek. Ő felségei díszmenete a királyi palotából következő rendben indul meg a koronázási templom felé: Egy udvari lovassz. Egy osztag lovassz. Egy udvari fourier lóháton. Egy hatfogatu négyülékes udvari kocsi: A császárné és királyné Ő felsége főudvarmesternője: Andrássy Wenckheim grófné, s főudvarmestere Belegarde gróf, Ő felsége szolgálatban levő szárnysegéde. Egy hatfogatu négyülékes udvari diszkocsi: Mária Terézia kir. hercegnő, Ferdinand kir. herceg. Egy hatfogatu kétülékes udvari diszkocsi: Gizella bajor hercegné, Ottó kir. herceg. — Egy hatfogatu kétülékes udvari diszkocsi: Stefánia kir. hercegnő, öz. trónörökösne, Lipót bajor herceg. A nyolcfogatu diszkocsi: A császárné és királyné Ő felsége, Ő cs. és apost. kir. felsége. Oldalt jobbról: A főhadsegéd lóháton, — mint mellék kíséret: 6 nemes apród, 2 arcier 2 magyar testőr lóháton valamennyi. Egy hatfogatu négyülékes udvari diszkocsi: Mária Jozefa kir. hercegnő, Lajos Viktor kir. herceg, Ferenc Szalvátor kir. herceg. Egy osztag lovassz. A menet a kir. palotából a Szt.-György téren, a Szt.-György utcán, a Disztéren, s a Tárnok utcán át vonul a koronázási templomhoz, hova d. e. 11 órakor érkezik meg. Az ut mindkét oldalán katonaság áll sorfalat. A templom ajtajánál — a templom belsejében — Magyarországi bibor hercegprimása várja be segédletével Ő felségeiket s átnyújtja a szentelt vízhintőt, ezután Ő felségei előtt a papsággal az oltárig megy. Erre párosan következnek: Ő cs. és apost. kir. felsége, Császárné és királyné Ő felsége. Ő felsége a magyar főkamarsmester, a testőrkapitányok s a főhadsegéd, a császárné és királyné Ő felsége főudvarmestere s főudvarmesternője kíséretében; utánuk: Lipót bajor herceg, Stefánia kir. hgnő, öz. trónörökösne, Ottó kir. hg., Gizella bajor hgnő, Ferdinand kir. hg., Mária Terézia kir. hgnő, Lajos Viktor kir. hg., Maria Jozefa kir. hgnő, Ferenc Szalvátor kir. hg.; a felséges kir. hg. urak szolgálattevő uraik, a felséges kir. hercegeasszonyok főudvarmesternők kíséretében. A főudvarmesternők a templomban a legfelsőbb s a felsőbb asszonyok uszályait viszik. Ő felségei a trónhoz mennek, kíséretük elfoglalja a trón mellett kijelölt helyeket; a legfelsőbb uralkodóház tagjai, kíséretük s Ő felsége főudvarmesternője megjelölt helyeikre mennek. Az ünnepélyes istentisztelet bevégezte után Ő felségei s a legfelsőbb uralkodóház tagjai a kísérettel — a papság előlmenése mellett — ugyanazon rendben hagyják el a templomot, mint jövet. A legfelsőbb uralkodóház többi tagjai követik őket. A díszmenet ugyanolyan módon vonul vissza a koronázási templomtól a kir. palotához, mint jövet. A templom az oltárnál kezdve a következő sorrendben helyezkedik el a menet: 1. Ő cs. és apost. kir. Felsőge. 2. A császárné és királyné Ő Felsőge. 3. A legfelsőbb uralkodóház tagjai 4. A biboros hercegprimás segédletével. 5. Schlauch bibornok. 6. Nagykövete nejeikkel. 7. Követe nejeikkel. 8. Ő Felsőge főudvarmesternője, első főudvarmester, a cs. és kir. ház és a külügyek minisztere, a legfőbb udvari méltóságok, miniszterelnök, zászló: urak, magyarországi udvarnag, a két ház elnökei, főhadsegéd és Ő Felsőgei s a legfelsőbb uralkodóház tagjainak kíséretei. 9. A püspökök. 10. A polat-hölgyek. 11. A v. b. t. tanácsosok. 12. A tábornoki kar. 13. A kamarások és asztalnokok. 14. A diplomáciai testület többi tagjai és a konzulátusok. 15. A főrendi- és képviselőház.

16. Hölgyek. 17. A tisztikar. a) Magy. kir. főkamarmester. b) A magyar kir. testőrség főkapitánya. c) Ő Felsége főhadsegéde. d) Ő Felsége a császárné és királyné főudvarmestere. e) Az apostoli keresztet vivő püspök.

Különfélék.

A tenger színe. A tenger tulajdonképeni színe kék, mely a vízben feloldott anyagok következtében sárga, zöld, vörös és barna színben játszik. Az így támadt árnyalat függ: a víz mélységétől, a fenék színétől, a napfény intenzitásától, a nap állásától, a hőmérséklettől, a vízösszetételétől, mely a fenyőtörést befolyásolja, a hullámok mozgásától, a vízben lebegő ásványi és növényi anyagoktól és mikroszkopikus állatoktól. Sok tenger mint a vörös, sárga, fekete és fehér tenger uralkodó színezetének köszönheti elnevezését. A sárga tengert a Hoang-Ho folyó iszapjáról nevezték el, a perzsa öbölt, vagy maskép a zöld tengert a benne élő állatokról, a fehér tengert a hó és jégtömegekről, melyek az év bizonyos szakában borítják, a bíbor tenger vizét apró bíborszínű puhányok festik, a vörös tengerben óriási kiterjedésű korallpadok vannak, a fekete tenger színe a felette gyakran elvonuló felhők homályosítja el. A tej-tenger elnevezés egy, leginkább az indiai oceánon észlelt tűneménytől ered. A tenger világításának egy különös formája ez, mely éjnek idején a víz színe végtelen hópelhez teszi hasonlóvá, a mi nem egyéb, mint a vízben uszó milliárdnyi bacilusok foszforeszkálása.

Hosszu parlamenti ülés. Mint a „Times”-nek Ottavából jelentik, az ott ülésező kanadai alsóház a múlt héten egy monstre-gyűlést élvezett végig. A gyűlés hétfőn délután három órától csütörtök este hat óráig, szóval egyhuzamban teljes hetvenöt óráig tartott. Napirenden a kormány költségvetése volt, melylyel szemben az ellenzék így akart obstrukciót csinálni.

* **A napsugár tartama Európában.** A heliographek, melyek a napsugarakat önműködően jegyzik papírra, mindinkább használatba jönnek, a közvetlen napfénynek a növényvilágra s egyes ipar ágakra való fontosságánál fogva. Egy újabb kimutatás szerint számuk jelenleg Angliában többi, mint 50, Németországban 30, Ausztriában 12, Schweizben ugyanannyi stb. Némi naponként talán fél órára rugó egyenlőtlenségek a felírásban, az apparátus tökéletlenségéből, vagy hibás felállításából származhatnak. Ennek dacára a különböző állomások megfigyelései már több biztos eredményt szolgáltatnak. Kreuzer tanár, a lehetőleg hosszú megfigyelési idejű állomások adatait véve tekintetbe, arra az eredményre jutott, hogy Európában a napsugárak tartama fogyó geográfiai szélességgel váratlanul gyorsan növekszik; Skóciában több esztendői évi átlagban 2—3 órát tesz naponként, Írlandban 3—4, Angliában 3 $\frac{1}{2}$ —4 $\frac{1}{2}$, Németországban 4 $\frac{1}{2}$ —5 Franciaországban 5—6, Schweizban 4 $\frac{1}{2}$ —6, Ausztriában 5—7 és Spanyolországban 7—8 órát.

Közönség köréből. *)

Nyilatkozat.

A Debreczen. f. hó 27-ik számában „Iskolaszék és közigazgatási bizottság” czim alatt megjelent cikkre vonatkozólag kijelentem, — hogy a cikkírónak a cikk megírására sem az eljárás, sem a hitközség részéről megbízatása nem volt, különösen a hitközség felhaborodását (ami nem áll) beszélni jogosítva nem volt.

A cikkben kifejezett nézet tehát csakis Dr. Kardos Albert ur egyéni nézetének tekintendő, a hitközségi eljárásról sem a cikk hangjával, sem irányzatával egyet nem ért. Debreczen, 1896. április 30.

Reichmann,
a debreczeni izr. hitközség elnöke.

*) E rovatban a közérdekű felszólásokat díjtalanul közöljük, de a felelősség a beküldőt illeti.

Szerk.

CSARNOK.

Hullámok közt.

Regény két kötetben.

Írta: CSENGEY GUSZTÁV.

Első kötet. 57.

A n a p l ó.

(Folytatás.)

Igaz, hogy annak eszméi magaslatára nem tudtam emelkedni, mégis sok gyönyört szerzett ez a szeszélyem, mert különösen a magyar irodalom eddig ismeretlen bűbája szórakozást nyújtott. De legnagyobb gyönyört lelt az új nyelv által kötekedő természetem. A magyar történelem egyes részleteit már most magyar írók műveiből olvashatván, végtelen mulattatott az, hogy osztrák nézetű politikusainkat vérgvexáltam. Magyar szobaleányomtól végre megtanultam folyékonyan és tisztán magyarul beszélni, sőt hogy még a különböző dialectusok se kerüljék ki figyelmemet, erre a Bécsben fekvő magyar ezredek közkatonaikat használtam fel. Már akkor is markotányosnőnek csufoltak. Rendkívül nagy képességem van a nyelv-tanulásra, a magyart pedig már azért is könnyű volt megtanulnom, mert házunkhoz gyermekésem óta sok magyar tiszt volt járatos s atyám is tud magyarul. Magyarul tehát és anyanyelvemen kívül még olaszul, francziál, angolul folyékonyan beszélek és fogalmazok, a szláv nyelveket is értem, különösen a lengyelt igen jól. Naplóm különös szeszélyből annyiféle nyelven van írva, ahányféle nyelven fogalmazni tudok. Lehet képzelnit ezt a keveréket! De ezután csak magyarul folytatom.

Hosszu, fáradalmas ut után végre elértük a vidéket, hol atyám állomásozott. Utazásunk élményeit nem írom le, mert az által, hogy az ide-oda mozgó hadsapatok mindenféle zaklatásának ki voltunk téve, igen kényelmetlennek és kínzóvá vált haladásunk, s nincs kedvem mindezt emlékezetembe vissza idézni. Majd leleményes eszem, majd szépségem, majd megtekintélem mentett ki bennünket a zavarból. Szerencsémre nagynémem nem volt oly félénk, mint a minőnek utunk elején aggodalmas nyilatkozatai után itéltem, nyugodtan türt minden kellemetlenséget s a szaporodó bajokkal nőtt erőnye, bátorsága. Olyan nő volt, kik csak addig félnek, míg a veszedelem távol van, de midőn belejutnak a veszedelembé, megkeményedik idegzetük s bátran szemébe néznek a bajnak. Én azonban, megvallva az igazat, már ki voltam merülve. Le sem írhatnám pontosan utazásomat, mert egészen ismeretlen tájakon haladván át, még a térképen is alig tudtuk magunkat tájékozni. E hosszu utnak tehát csak végjeleneit írom le, mert ezeknek megrendítő hatása soha sem fog elenyészni emlékezetemből.

Már közel értük atyám állomási helyét, midőn egy magyar helységben meg kellett hálunk, mert ránk esteledett s oly pokoli sötétség borította el a tájat, hogy három lépésnyire sem lehetett látni. A helység — mint később megtudtam — mezőváros volt ugyan; de a vendégfogadó, hova behajtottunk, bár elég nagy és tágas, a lehető legkényelmetlenebb volt, mint egyáltalában a magyarországi vidéki fogadók. E nép patriarchalis vendégszeretetével nem szorult vendégfogadókra, azért vannak ezek annyira elhanyagolva, különösen a magyar ajkuak között.

A nagy ivószoba — a mint a fölnyilt ajtón beláthattam — tele volt magyar fegyverekkel; a nagy négyszögű udvaron is, a falak mellett, végig kiterített szalmán sok magyar katona heverészett, többen pedig csoportokban, álldogáltak, vagy esőtettek ide s tova. Nemzetőrök voltak, nem tudom, portyázók-e, vagy valami eltévedt csapat? Hintónknak és lovainknak alig kaphattunk helyet, magunk is kénytelenek voltunk egy kényelmetlen kis szobában összeszorulni, szobaleányunknak a padlón zsupszalmán vetettek ágyat. A többi vendégszobák már mind le voltak foglalva.

Bár az utazás nagyon kimerített bennün-

ket, még sem mertünk levetkőzni, ruhástól fekvőnk le, miután hosszu utazásunk alatt többször tapasztaltuk, hogy háborus időben az ily katonás meghálás a legcélszerűbb.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

A hazai általános biztosító részvény-társaság. Kossuth Ferencz elnökle alatt tegnap 24 részvényes jelenlétben, a kik 2610 részvény birtokosai, dr. G a s z n e r Béla kir. közjegyző közbenjötté mellett, rendkívüli közgyűlést tartott, a melynek tárgyát az alapszabályok módosítása képezte. A közgyűléshez intézett igazgatósági jelentés kiemeli, hogy az üzlet szép fejlődésnek indult, hogy a társaság az egész országban aránylag csekély költséggel a szervezést legnagyobb részben keresztülvezette s mindenütt a közönség bizalmával és rokonszenvével találkozott. A díjbevetel, tekintettel a működési tartam rövidségére, várakozáson felülien jelentékeny összegű s ezzel szemben a károk rendkívül csekélyek, a mi kétségkívül a hozkázatok gondos megválogatásának tulajdoni andó. A jelentés továbbá föleliti, hogy az intézet előrendű viszontbiztosító társaságokkal igen előnyös szerződési viszonyba lépett. A sokoldalú nyilvánított óhajtsók arra indították az igazgatóságot, hogy működése körébe az élet- és járadék, valamint a szállítmánybiztosítási ágazatot is felvegye.

A közgyűlés ezen jelentést öröndetes tudomásul vette és az alapszabályoknak megfelelő módosításával felhatalmazta az igazgatóságot, hogy a társaság üzletkörét az eddigmég nem művelt két ágazatra is kiterjessze. Végül Kossuth Ferencz elnök kijelenti, hogy a társaság két millió korona részvényitőkeje teljesen intakt és a társaságot semmi néven nevezendő veszteség nem érte. Ring részvényes indítványára a közgyűlés az igazgatóságnak buzgó munkádesért köszönetet szavazott s felszólaló ama kérését fejezte ki, hogy a társaság továbbra is az eddigi szolid elvekkel, kitartással folytassa tevékenységét, ami biztos garanciát képez a társaság fényes jövőjére nézve.

A hazai általános biztosító-részvény-társaság tehát nem engedte magát terrorizálni azon bizonyos jóakarói által, a kik egy fejlődő társasággal szemben mindig érvényesíteni szeretik befolyásukat. E társaság mindjárt a kezdet kezdetén eltalálta azon utat és módot, amelyen egy szolid intézetnek haladnia kell. Ha öt biztosító társaság meg nem tud élni ez országban, s ez öt társaság csak a biztosítandó vagyoni egynyedrészet bírja biztosításul, miért nem élhetne meg hatodik is akkor, a midőn annál a társaságnál minden egyes tényező összejátszik a sikeres mnoka érdekében? — A mi feleletünk erre az, hogy igenis egy ilyen szilárd, szolid alapon nyugvó hazai intézetnek meg van itt a jövője s az ebben az országban minden pártatlan polgár részéről kell, hogy bizalommal és támogatással találkozzék. Nagyban hozzájárul bizonyos körök nem tetszéséhez, hogy a Hazai bizt. társaság olyan vezető férfiura talált, a milyennel kevés bizt. intézet dicsekedhetik, s az a társaságot vaskézzal viszi a siker elé. Kívánjuk és óhajtuk, hogy ez a magyar intézet továbbra is úgy fejlődjék, s mint azt a törhetetlen, kitartó munka megérdemli.

Kőbányai sertés-piac.

április 30.

a) Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendű Öreg nehéz (páronként — 400 klgon felüli sulyban) — krig. 2. Öreg közép (páronként 300—400 klg sulyban) — krig. 3. Fialtal nehéz (páronként 320 klgon felüli sulyban) — — krig. 4. Fialtal közép (páronként 320 klg. — sulyban 48—50 krig. 5. Fialtal könnyű (páronként 250 klgmíg terjedő sulyban) — — 47—50 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgon felüli sulyban) 45 krtól — 46 krig Közép

páronként 220-280 kgrig terjedő sulyban) —45 krig. Könnyű (páronként 220 kgrig terjedő sulyban) 43-44 krig Szerbiai 9. Nehéz (páronként 200 kgron felüli sulyban) 48-49 krig. 10. Közép (páronként 220-260 kgr. sulyban) 45-46 krig. 11. Könnyű (páronként. 220 kgrig. terjedő sulyban 44-45 krig. Serrenként. 220 kgrig. terjedő sulyban 44-45 krig. Serrens létszám 1896 évi ápril hó 28-ik napján volt készletben 9779 drb. 1896. ápril hó 29-ik napján felhajtattott — drb. 1896. ápril 29-ik napján elszállított 64 drb. 1896. évi ápr. hó 30-ik napjára maradt készletben 9725 sertés forgalom üzletirányzata változatlan.

Budapesti gabonatözsde

ápr. 30-án.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

B u z a	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági	75	6.80	6.90	76
"	77	6.95	7.05	78
"	79	7.05	7.15	80
Tiszavidéki	75	6.85	6.95	76
"	77	6.95	7.05	78
"	79	7.05	7.15	80
Pestvidéki	75	6.80	6.90	76
"	77	6.95	7.05	78
"	79	7.05	7.15	80
Fehérmezei	75	6.80	6.90	76
"	77	6.95	7.05	78
"	79	7.05	7.15	80
Bácskai	75	6.90	7.00	76
"	77	7.05	7.15	78
"	79	7.15	7.25	80
Észak magy.	75	6.80	6.90	76
"	77	6.95	7.05	78
"	79	7.05	7.15	80

	Min. hekt.-ben	Ar kilógrm.
Rozs elsőrendű	70-72	6.30 6.35
" másodrendű	—	6.20 6.30
Arpa takarmánynak	60-62	4.50 4.70
" égetni való	62-64	5.00 5.70
" serfőzdei	64-66	6.15 6.50
Zab	39-41	6.20 6.55
Tengeri bánsági	—	4.00 4.05
" másodrendű	—	3.90 4.00
Repeze bánsági	—	0.00 0.00

Ad 4163.
1896.

Árlejtési hirdetmény.
Debreczen sz. kir. város székházának

tervbe vett bővítési és átalakítási munkálataira

ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

Az egyes munkák következőleg vannak előirányozva:

I. Bontási munkák.

8315 frt 96 kr.

II. Építési munkák:

1. Föld- és kömives-munka — — — — 121453.02
2. Kőfaragómunka — — — — 40195.58
3. Vasmunka — — — — 30354.36
4. Ácsmunka — — — — 17105.17
5. Cserép- és palafedő-munka — — — — 5261.85
6. Bádógosmunka — — — — 11349.20
7. Szobrászmunka — — — — 11587.98
8. Asztalosmunka — — — — 22549.68
9. Lakatosmunka — — — — 8564.50
10. Mázolómunka — — — — 3084.26
11. Üvegesmunka — — — — 2847.38
12. Padozatmunka — — — — 4707.57
13. Terazzo- és burkolási-munka — — — — 11433.49
14. Festőmunka — — — — 4157.30

II. Építési munka 294651.34

Az I. és II. alatt felsorolt munkálatok együttesen, egy vállalkozónak adatként ki.

A bontási munkákra átalány összegű ajánlat teendő.

A megfelelően bélyegzett írásbeli ajánlatokat

folyó 1896. évi május hó 30-ik d. e. 10 óráig

a polgármesteri hivatalnál nyújtandók be.

Minden ajánlattevő köteles az előirányzati összeg 5 százalékának megfelelő bánatpénzt készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban **folyó évi május hó 29-én d u 5 óráig** a városi házi pénztári hivatalnál letenni s a letéti jegyzékek ajánlatához mellékelni.

Minden ajánlattevő köteles kijelenteni ajánlatában, hogy a tervet, költségvetést, feltételeket és a helyi viszonyokat ismeri s azokat magára nézve kötelezőknek elvállalja.

Távirati, elkészve, vagy a bánatpénz letéte nélkül beadott ajánlatokat, valamint kétséget támasztható kifejezéseket tartalmazó ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatba hozandó átalányösszeg a bontási munkákra és százalék engedmény az építési munkákra az ajánlatban számmal és betűvel is olvashatóan és határozottan kiteendő.

A beérkező ajánlatok **folyó évi május hó 31-én. d. e. 10 órakor** a városház nagytanácsstermében nyilvánosan bontatnak fel.

A városi Tanács fenntartja magának a jogot, hogy a beérkező ajánlatok között szabadon választhasson, vagy az ajánlatok mellőzésével a munkák biztosítására másképpen intézkedhessék.

A vonatkozó általános és részletes feltételek; a részletes tervek és költségvetés a városi mérnöki hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Debreczen sz. kir. város tanácsának 1896. évi április hó 30-án tartott üléséből.

A városi Tanács.

277/1896. v. k. sz.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. bíróságnak 2022 1896 P. sz. végzése folytán közhirrétételik, miszerint Franz Wilhelm et Comp cég részére Molnár Lajos debreczeni lakostól 200 frt 64 kr. tőke, ennek 1895 évi okt. hó 15-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 25 frt 94 kr. perköltség erejéig 1896 évi január hó 24-én birói-

lag felülfoglalt és 1266 frt 40 krra becsült bolti áruk, felszerelvények és egyebekből álló ingóságok 1896. évi május hó 7-én délelőtt 9 órakor kezdetét veendő és várad-utca 2081 szám alatt meg tartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adadni. Debreczen, 1896. évi április hó 19-én.

Sugár Gyula.
bir. kiküldött.

Ritka alkalom !!

Van szerencsém a n. é. debreczeni és vidéki közönséget értesíteni, hogy mint annak idején hirdetéseimben jeleztem, gyermekjáték norinbergi és diszmüaru üzlettel felhagyni óhajtok, régi raktáramat minden elfogadható áron bocsátom rendelkezésre, egyuttal tudatom, hogy most már üzletemnek más irányt akarok adni, egy felosztatt

nagy posztó szövet raktárt

igen előnyösen vásároltam meg, ama kellemes helyzetben vagyok, hogy a legkifutottabb bel és külföldi kamgarn, cheviot és divat szövetekke, rendkívül olcsó árak mellett szolgálhatok.

Tisztelettel

BAUM MIKSA.

Jó és olcsó szövetek.

Ügyvédi irodámat

a „Sizmadia árucarnok“ n.-c s a p- utcán levő épületének I. emeleti lakosztályába tettem át.

Dr. Mariska György
ügyvéd.

szvény.
lete alatt
kik 2610
r. Bela
endkivüli
az alap-
gyűléshez
hogy az
rsaság az
tséggel a
ülvezette
s rokon-
ekinttel
akozáson
szemben
tségkivül
nak tu-
niti, hogy
tár asá-
nyba le-
sok arra
működése
t a szál-
.
rvendetes
nak meg-
igazgató-
eddig meg
ze. Végül
gy a tár-
éje telje-
even ne-
szvényes
tóságának
tott s fel-
a társa-
ekkel, ki-
i biztos
jövőjére

észeny-
a kik egy
rvenyesi-
g mind-
n utat és
k ha'ad-
meg nem
ság csak
et birja
natodik is
minden
mnoka
erre az,
ilárd,
nek meg
országban
hogy bi-
Nagyban
széséhez.
zető fér-
intézet
ézzel vi-
hogy ez
lódjek, a
megér-

ilis 30.
lsó rendű
ili sulyban
—400 klg
onként 320
közép pá-
g. 5. Fialal
ban) —
(páronként
ig Közé p

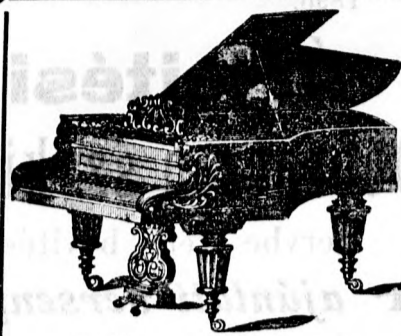
215 sz. 1896. v. k.

Árverési hirdetés.

A debr. kir. jbiróságnak 1570/1896. P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint J. Amster et Comp. cég részére özv. Veres László né debreczeni lakostól 63 ft 88 kr. tőke, ennek 1895 évi október hó 26 napjától számítandó 6 száz. kamatai és eddig összesen 19 forint 08 kr. perkölttség erejéig 1896. január hó 21-én bíróság felülfoglalt és 1671 ft-ra becsült áruk, aranyne-műek és egyébektől álló ingóságok 1896. évi május hó 13-án d. e. 9 órakor kezdetét veendő N-hatvan-u. 1099 sz. a. megtartandó nyilvános birói árverésen, a legelőbbit ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1896. évi április hó 20.

Sugár Gyula.
bir. kiküldött.

Alapított 1865-ben.

A legjobb

Zongorák

pianinók, harmóniumok

legelőbbit kaphatók tökéletes jótállás mellett

Heckenast Gusztáv

hirneves zongora eladási és kölcsönző intézetében

BUDAPEST, IV., kigyó-utca 7. szám.

Schiedmayer és fiai leghiresebb zongorák és Thuringia Organ C. egyedüli képviselőse a világ legjobb és legelőbbit harmoniumai.

Árjegyzék ingyen.

Már

Május 12-től 28-ig.

Nagy és utolsó

Főhúzás
Magyar
Osztály-Sorsjáték

Legnagyobb nyeremény

a legkedvezőbb esetben

1000000

korona.

25007 nyeremény — 6284000 kor.

Vételsorsjegyek árai:

$\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{20}$

60.— 30.— 15.— 6.— 3.— frt.

(Porto és nyereményjegyzékért külön 25 kr.)

korona

1 jutalom 600000

1 nyerem. á 400000

1 „ „ 300000

1 „ „ 200000

1 „ „ 100000

2 „ „ 40000

2 „ „ 20000

5 „ „ 10000

10 „ „ 8000

34 „ „ 6000

100 „ „ 2000

200 „ „ 1000

2650 „ „ 200

22000 „ „ 150

Elárusít:

Heintze Károly

BUDAPEST,

Szervita-tér 3.

Nyomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában Debreczenben. Főpostával szemben.